

Beste vrijwilliger, sponsor en sympathisant,

Hopelijk krijgt u het wat minder druk dan tijdens de periode van de jaarwisseling en hebt u wat meer tijd om onze Nieuwjaarsbrief – met veel nieuws - rustig te lezen.

Naast onze oprechte dank, ook namens al de kansarme Oekraïners, die mede door uw medewerking en steun geholpen zijn in het voorbije jaar, wensen we u uiteraard alle goeds in 2013. Moge onheilspellende berichten van welke aard ook ons er niet van weerhouden om positief te blijven en eigen moeilijkheden te relativiseren, zodat er in ons hart ruimte blijft voor aandacht, zorg, vriendschap en liefde voor mensen in onze nabije omgeving en ook veraf. En voor wie onder ons Jezus' geboortedag gelovig hebben gevierd, hopen we dat het 'Mysterie van Gods Mensgeworden Liefde' een meerwaarde moge betekenen, een bijdrage tot diepere zingeving, een supplementaire bron van liefde en een grensverleggende houvast in moeilijke tijden, die we vroeg of laat wel eens allemaal meemaken. We denken bijzonder aan onze huidige zwaar zieke medewerkers.

Intussen is onze Nieuwjaarsbrief al voor de derde keer uitgegroeid tot een Nieuwsbrief. Hij brengt u thans geïllustreerd nieuws over onze Oekraïne – werking in 2012, te beginnen met onze welgekende hulpgoederen - actie voor de allerarmsten. Deze draait al sinds november 1993 "op volle toeren" dank zij de grote en wekelijkse inzet van onze vrijwillig(st)ers, enkele verlofdagen niet te na gesproken.

Dit zijn de drie werkgroepen, die goederen ontvangen, sorteren, selecteren, verpakken, onder de leiding van Angèle Bomans-Vanderwegen. Mannelijke krachten helpen bij het stapelen van de dozen op de paletten.

Zoals u ziet, kan de temperatuur in de hangar in het jaar sterk wisselen : van bitter koud tot zeer warm!

Dinsdagvoormiddag

Dinsdagnamiddag

Volledigheidshalve volgt hier de groepsfoto van de vrijwilligers van de woensdagvoormiddag. Dan werkt men met 'gesloten deuren' om de hulpgoederen van dinsdag verder te verwerken.

Voor de aanbreng van lege dozen zorgen afwisselend Stan Peeters, Jo Vermeire, Eric De Meyere en Juul Breugelmans, die daarenboven in alle stilte nog wel af en toe een andere taak op zich nemen.

Voor het laden van de grote vrachtwagen(s) mogen we rekenen op de onmisbare medewerking van sterk gemotiveerde vrijwilligers van 18/8, zij het dat we op zoek zijn naar enkele bijkomende jongere krachten. In een minimum van tijd, 3 à 4 uur, worden er dan doorgaans 15 à 17 ton hulpgoederen geladen met een gemiddelde frequentie van 3 humanitaire zendingen per jaar.

De foto's spreken voor zich!

Blij dat het laden achter de rug is en dat de vrachtwagen(s) volgeladen kunnen vertrekken!

In 2012 : één lading voor Chervonograd en twee voor Novovolynks.

Is het noodzakelijk om nog hulpgoederen te blijven sturen naar Oekraïne? Gezien de wereldwijde economische situatie, welke zich ook in een land zoals Oekraïne vooral sterk laat gevoelen bij de minder bedeelde bevolkingsgroepen, is het antwoord positief. Onlangs werd me nog gevraagd naar badhanddoeken voor kansarme bejaarde patiënten die naar het ziekenhuis moeten. Blinden hopen nog op een blindenstok, bij ons voor hen te bestellen tegen 13 € per stok. En wij zorgen voor al de rest!

Recent ontvangen cijfers spreken voor zich : Het minimumloon bedraagt 106, 48 € per maand en het minimum pensioen 81,52 €, terwijl de levensduurte vergelijkbaar is met deze in ons land en voor sommige producten, zoals voor gas, nog meer dient betaald. En vergeten we niet dat Oekraïne slechts een elementair sociaal zekerheidsstelsel en geen sociaal opvangnet kent zoals wij in ons land.

Terecht vraagt men zich wel eens af waar onze hulpgoederen terecht komen.

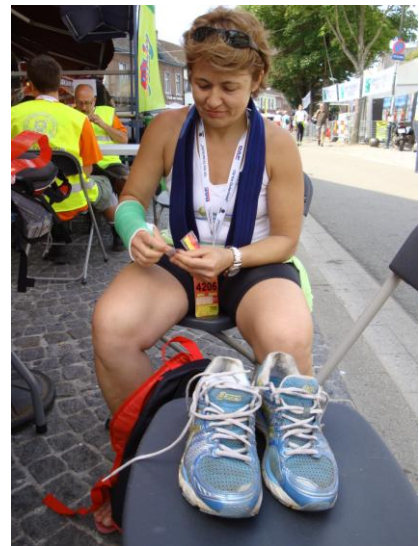
Ter informatie geven we hier de meest recente lijst van het “verdelingscentrum Volyn”, gelegen in Novovolynsk, waar de niet op deze lijst vermelde hulpgoederen rechtstreeks door dit centrum worden verdeeld.

Het betreft diensten of organisaties van diverse origine omdat wie in nood is zoveel mogelijk dient geholpen.

- 1) De sociale dienst van Oekraïne, gelegen in Novovolynsk (kleding, schoenen, dekens, keukengerief, naaigerief);*
- 2) Het centraal hospitaal in Novovolynsk (rolstoelen);*
- 3) Het gemeenschapscentrum in Novovolynsk (rolstoelen);*
- 4) Het gemeenschapscentrum in een dorp in de regio van Zakarpattia (rolstoelen) ;*
- 5) De Evangelische Kerk van de Pinksterbeweging (rolstoelen);*
- 6) De Orthodoxe Oekraïense kerk in Volodymyr-Volynskyl (kleding);*
- 7) De Orthodoxe Oekraïense kerk in een dorp van de regio van Novovolynsk (kleding en speelgoed);*
- 8) De vereniging voor gehandicapten, “Invavolyn”, een overheidsorganisatie van de regio van Volyn, gelegen in Lutsk (kleding en rolstoelen);*
- 9) De vereniging voor blinden, “Outos”, (kleding en dekens en onlangs enkele blindenstokken);*
- 10) De Grieks- Katholieke kerk in de stad Kovel (kleding en dekens en speelgoed);*
- 11) Het Grieks- Katholieke Exarchaat in Lutsk (kleding, schoenen, dekens, keukengerief, naaigerief, fietsen)*
- 12) Het Regionaal Centrum voor Sociale Aanpassing in Lviv, onder leiding van Ihor Hnat (met wie we veel samenwerken en voor wie telkens een specifieke lading met hulpgoederen wordt meegegeven met ‘onze’ grote vrachtwagen). Naast de al voor het “reïntegratiecentrum voor ex-gedetineerden” in Brody aangeduide hulpgoederen ontving het regionaal centrum kleding, dekens, keukengerief, speelgoed en fietsen voor zijn werking in Lviv (waarover verder nog meer informatie in deze brief).*

Onnodig te zeggen dat de transportkosten van humanitaire goederen naar Oekraïne en de financiële ondersteuning van andere projecten in Oekraïne zelf niet min zijn. En wat de subsidiëring van de werkingskosten van O.P.E. betreft, is deze beperkt tot een gemeentelijke toelage, die voor het voorbije werkjaar ongeveer 1/6 van de kosten van één humanitaire zending betreft. Al de rest moet komen van eigen acties en particuliere sponsoring. Ook ontvingen we een financiële compensatie voor prularia, welke we uiteraard niet naar Oekraïne verzenden, maar doorspelen naar 'Het Pand 66' in Brugge. Dit tweedehands winkeltje van de "Werkgroep Oekraïne" in Brugge draait louter op vrijwilligerswerk en de opbrengst ervan is, zoals bij ons, integraal bestemd voor hun werking voor kansarmen in Oekraïne.

Naast een paar regelmatige sponsors, die we bijzonder dankbaar zijn, zorgden een paar vrijwilligsters occasioneel voor wat financiële inbreng. In de nacht van 10 tot 11 augustus nam Zelfia Hanieva, die geboren is in Oekraïne, gewoonlijk luistert naar de naam van Luba en echtgenote is van Vasył Galouchka, deel aan de 43^e Internationale dodentocht Kadee Bornem ten voordele van een nog op te starten renovatieproject voor zwaar chronische en terminaal zieke kinderen in Nadvirna, gelegen in de Karpaten.

Na een degelijke training in het park van Fort V in Edegem, een hiertoe geschikt oefenterrein, slaagde Hanieva er met glans in om in een minimum van tijd, meer bepaald 100 km in 15 uur, de eindstreep te halen, onderweg aangemoedigd door sponsors uit haar eigen werkring en van O.P.E. U ziet ze trots en gelukkig met haar brevet of diploma, maar ook doodop. We mochten Hanieva wel dubbel feliciteren, niet alleen om deze uitzonderlijke sportprestatie op zich maar ook omdat ze zelfs met een arm in de gips, ten gevolge van een val enkele dagen voordien, de moed bleef opbrengen om deel te nemen aan dit jaarlijks internationaal zwaar sportevenement.

Intussen is dit renovatieproject nog niet van start gegaan. Het is bijzonder moeilijk om in een land zoals Oekraïne iets dergelijk te realiseren. Dit is wellicht mede te verklaren door het feit dat velen in de huidige economische situatie moeten trachten "rond te komen" en de politieke situatie precies niet van aard is om veel welzijnsinitiatieven te stimuleren, laat staan mee financieel mogelijk te maken. Een Oekraïense dokter, die de situatie ter plaatse goed kent, drukt het uit als volgt: "Onze mensen in Oekraïne zijn depressief in plaats van creatief. Bovendien zijn ze soms bang om initiatief te nemen." Wat bevestigd wordt door onze ervaring. Meer bepaald voor dit renovatieproject wensen we uiteraard van de betrokkenen degelijke garanties en een goed samenwerkingsakkoord. We hebben ook een superviserend comité gepland om alles op te volgen.

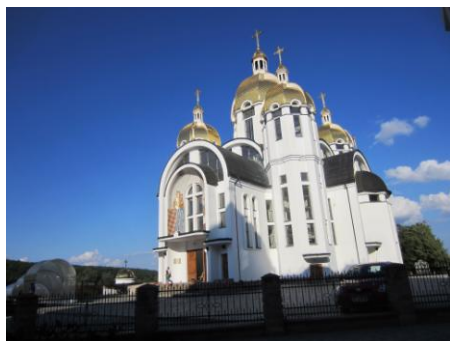
Deze en andere ervaringen betekenen niet dat we het dan maar opgeven om structurele veranderingen ten voordele van door het beleid vaak verwaarloosde bevolkingsgroepen te helpen bewerkstelligen. We zijn er ons van bewust dat "verantwoord vertrouwen en geduldige volharding" vereist zijn om enig resultaat te boeken. Minder modern geformuleerd : idealisme en realisme moeten blijvend samengaan.

Een andere vrijwilligster, Luce Plinke, stond op 2 september met een stand op de Edegemse jaarmarkt. Ze verkocht allerlei eigen gebak en kinderen konden speelgoed winnen met deel te nemen aan een tombola.

Vermeldenswaard is nog dat een andere vrijwilligster, Rita Driesen, op vraag van de delegatie uit Ternopil, voor eigen rekening naar West-Oekraïne trok om er van 7 tot 20 juli Engelse les te geven in het kader van een zomercursus in Zarvanytsya, waar zich ook het grootste bedevaartoord van de Grieks-Katholieke kerk bevindt.

Zarvanytsya

Schoolgebouw

Verwelkoming van Rita

De groep cursisten met Anna Zvarych, de directrice, (in het midden links naast Rita Driesen)

De klas

In volle

actie!

Ihor Hnat, de directeur van hoger genoemd "Regionaal Centrum voor Sociale Aanpassing" (RCSA) in Lviv, komt per kwartaal rapporteren over de evolutie van de diverse projecten. Van deze gelegenheid maakte hij in 2012 gebruik om een bezoekje te brengen aan de hangar met een vrijwilligersgroep in volle actie. Hij was blij om Gaston te kunnen helpen bij de verpakking van hulpgoederen, die hij meteen kon meenemen.

Zoals de meesten onder u al wel goed weten, is Ihor Hnat in 2007 in Lviv gestart met het project van de "sociale patrouille". De centrale zetel ervan bevindt zich – samen met andere projecten - in het "Regionaal Centrum voor Sociale Aanpassing" in Lviv.

En voor wie het nog niet wist: De "sociale patrouille" zoekt de straatjongeren op de meest verlaten plaatsen in de stad op. O.P.E. neemt tot hiertoe de financiering van de lonen voor vier sociale werkers voor zijn rekening.

Werkjaar 2012

Ihor Hnat (links) met broer op werkbezoek in Edegem

Bedeling van enkele hulpgoederen uit Edegem

Gelukkig zijn er overal mensen die zich bekommeren om het welzijn en het geluk van anderen!

O.P.E. maakt dit mee mogelijk!

Helpt u ook mee om dit project verder te financieren?

Blij met een fiets, geschonken door Edegem

Kinderen en jongeren bereikt in het kader van het “Kovcheg programma”

Het team van het “Kovcheg programma” in Lviv,
Met de Dokteres I. Hnat (tweede van links en echtgenote van Ihor Hnat)
als leidinggevende persoon voor dit project.

In 2003 is het “Kovcheg programma” opgestart met de financiële steun van O.P.E. met de opvang van jonge kinderen in de “mobiele eetzaal”, (een’ omgevormde’ autobus), welke verschillende kansarme buurten in Lviv aandeed, de zogenaamde “straathoeckerij”. Tijdens de weekdays kregen deze jongeren een warme maaltijd, werden opgevangen bij ziekte of andere problemen, aangemoedigd om naar school te gaan, enz. Kortom, de methode van de “integrale benadering” werd toegepast.

Vier jaren later confronteerde Ihor Hnat ons met het probleem van oudere jongeren, die letterlijk op “straat” leven en - zo goed en zo kwaad als het gaat - trachten te “overleven”. Het gaat om dakloze jongeren en jongeren uit probleemgezinnen. Niet zelden vluchten jongeren uit huis weg wegens familiaal geweld. En zo is Ihor Hnat op de idee gekomen om een “sociale patrouille” op te richten om deze jongeren ter plaatse te gaan opzoeken, vaak in de meest lugubere plaatsen van de stad en bij zeer lage temperatuur in de kelders van grote huizenblokken, waar de verwarmingsinstallaties staan. De sociale werkers van “de sociale patrouille” trachten deze straatjongeren langs hun contacten, zeer concrete hulp (voedsel, kleding,...) en het opbouwen van een vertrouwensrelatie, uit het armoedecircuit te redden of te voorkomen dat ze verslaafd geraken aan drank of drugs, gaan stelen of in de prostitutie terecht komen, enz. En zo reikt het “Kovcheg programma” ze dan nieuwe kansen aan op onderwijsvlak of helpt ze mee aan een job. Het verslag van I. Hnat van het eerste kwartaal van 2012 leert ons dat men in deze periode 42 kinderen of jongeren heeft kunnen helpen, van wie 4 zelfs met tuberculose, ook een ware plaag in Oekraïne.

Op 30 november kwam Y. Tsaryk, met wie we in de beginperiode diverse projecten hebben opgestart (waaronder een project voor 'Thuiszorg') ons opnieuw om steun vragen voor een twintigtal bedlegerige chronische kansarme bejaarden. Het gaat om financiële steun voor de aankoop van voedselpakketten en medicatie.

offerblok

Hiernaast vroeg hij om financiële steun voor kansarme priesters, ook zieke en oude priesters, voor wie de giften in de offerblok in de St. Jozefkerk in Edegem bestemd zijn.

U moet weten dat deze mensen voor hun levensonderhoud afhankelijk zijn van soms kansarme parochianen.

Dank zij de inzet en de medewerking van twee jonge krachten, Wouter Druwé en Frédéric Hannes, hebben we het grote genoegen u te mogen aankondigen dat O.P.E. thans **een website** heeft, te bekijken op : www.oekraïne-project-edegem.be Beschikt u over geen computer, dan hopen we dat u een kind of kleinkind of andere relatie hebt, die er kan voor zorgen dat u er ook eens een kijkje kunt nemen.

Aarzel niet om ons uw vragen of bedenkingen of kritiek kenbaar te maken.

Vergeet ook niet te klikken op "hier" indien u desbetreffende informatie zoekt of "op een foto" indien u deze in een groter formaat op uw scherm wil zien, dit alleen ter attentie van de minder vertrouwde websitebezoekers. Wees echter gerust, we blijven rekening houden met het feit dat velen van onze vrijwilligers, sponsors en sympathisanten minder of niet vertrouwd zijn met dit modern communicatiemiddel. Vandaar trouwens deze jaarlijkse Nieuwjaarsbrief, die per traditionele post wordt bezorgd aan wie over geen mailadres beschikt. Indien er onder u zijn van wie we eventueel het mailadres nog niet kennen, gelieve dit dan mee te delen op het volgende adres: liliane.bollaerts@telenet.be

Hopelijk heeft onze Nieuwjaarsbrief u een beter inzicht gegeven in onze werking en de hiermee gepaard gaande moeilijkheden. Ons kleinschalig project heeft wel het voordeel dat elke gift – hoe miniem ook – een hoge sociale rendabiliteit kent, vermits we het allemaal GRATIS doen, afgezien van het transport van onze hulpgoederen naar Oekraïne. En deze laatste komen dan bij nader onderzoek nog voordeliger uit dan wanneer we de reis en het verblijf van vrijwilligers hiervoor zouden moeten betalen.

Ten slotte willen we nog eens beklemtonen dat onze Oekraïne - werking slechts mogelijk is dank zij velen, die we langs deze weg nog eens oprecht danken. En "Wat ge voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan." (Mt. 25,40) Laten we ook niet vergeten dat "geluk vermenigvuldigt door te delen," nooit te koop is, maar gratis geschonken wordt op die momenten dat wij er ons het minst aan verwachten. Toch willen we erkennen dat het moeilijker blijft om mensen veraf te helpen wanneer er geen persoonlijke band is. In deze zin denken we aan een eventuele formule, die dit in de toekomst mogelijk zou maken. Dit vergt echter voldoende administratieve ondersteuning van weerskanten, welke op dit moment nog ontbreekt. Moge dit er u echter niet van weerhouden om O.P.E. af en toe een financieel duwtje in de rug te geven, zonder dat we u lastig vallen met regelmatige 'bedelbrieven' zoals dit thans "in" is.

U kunt storten op het rekeningnummer BE40 8803 5555 5163 van het "Oekraïne-Fonds" in Edegem.

Met onze oprechte waardering voor alles wat u doet voor de kansarmen in Oekraïne en met onze hoop op een verdere goede samenwerking in 2013! Alleen kunnen we weinig, met velen kunnen we veel meer!

Liliane De Cooman – Bollaerts, Coördinator O.P.E.,
Prins Boudewijnlaan, 268, 2650 Edegem.

Tel. 03 288 73 65 - Fax.03 293 71 36

E-mail : liliane.bollaerts@telenet.be

www.oekraïne-project-edegem.be

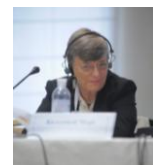
ADDENDUM bij de NIEUWJAARSBRIEF van 1 januari 2013

Voor WIE bijzondere interesse heeft voor de medische, meer bepaald de palliatieve sector

Pogingen om in Oekraïne ook structurele veranderingen te helpen realiseren, verdienen onze aandacht en worden soms beloond. Dit moge blijken uit het hier volgende bondig verslag.

Even ter herinnering : Naar aanleiding van een driedaags studiebezoek aan ons land in 2009, ingericht op verzoek van Pr. Ivan Hunya, voor de delegatie uit Ternopil, o.a. in verband met “Palliatieve Zorg”, (zie onze Nieuwjaarsbrief van 2011), vond er twee jaar later in Kiev een colloquium over “Palliatieve Zorg” plaats op 11, 12 en 13 oktober 2011, georganiseerd in samenwerking met O.P.E. en de inbreng van vier experts uit ons land, namelijk Dr. A. Mullie, Dr. M. Desmet, Dr. K. Van Beek en Mevr. H. Schapowal (zie onze Nieuwjaarsbrief van 2012).

Op 26 en 27 september 2012 had, ook in Kiev, een Internationaal Congres plaats in samenwerking met Mevr. M. Callaway uit New York, directrice en vertegenwoordigster van de “International Palliative Care Initiative”.

Vanuit Oekraïne slaagde Mevr. O. Kovalenko, verantwoordelijk voor de zeer degelijke organisatie van dit internationaal congres, erin om de belangstelling en de medewerking te verkrijgen vanuit talrijke landen. Er was een inbreng vanuit Oekraïne, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Italië, Frankrijk, Polen, Rusland, Wit-Rusland en ons land.

De deelnemers

Dr Vasyl Knyazevich, voormalig Minister van Gezondheid en huidig Voorzitter van de “Oekraïense Liga voor de ontwikkeling van Palliatieve Zorg en Bejaardenzorg” verwelkomde een 300 tal deelnemers.

Dr. Vasyl Knyazevich

Dit internationaal congres kon rekenen op de deelname en de inbreng van een zeer gevarieerd publiek, waaronder zeer belangrijke personaliteiten van de Oekraïense overheid, van de verschillende kerken in Oekraïne, van professionelen in ziekenhuizen, plus buitenlandse geïnteresseerden, waaronder zelfs iemand uit Egypte.

Alvorens zich te verdelen in werkateliers lichtte Dr. Vasyl Knyazevich de doelstellingen van de Oekraïense Liga, haar zeer indrukwekkend programma en de huidige stand van zaken toe. Hierop gaan we in dit kader niet exhaustief in. Maar zo vindt er momenteel een informatie- en sensibilisatiecampagne in de universiteiten en opleidingen voor verpleegkundigen plaats, waaraan Dr. V. Knyazevich persoonlijk deelneemt, en bestudeert men tal van beleidsmaatregelen, zoals een financieringsmechanisme voor palliatieve zorgen.

En zo is de Oekraïense liga erin geslaagd om bij het Ministerie van Gezondheid het belang te doen inzien van de ontwikkeling van Palliatieve Zorgen. Er is zelfs een ministeriële commissie opgericht met de bedoeling de situatie van de palliatieve patiënt in de diverse ziekenhuizen en andere situaties te evalueren en zijn nood aan pijnstillende middelen.

Tot op heden kan een geneesheer in Oekraïne slechts op een legale manier dagelijks maximaal 50 mg. morfine toedienen, bij een hogere dosis riskeert hij serieuze sancties. Met deze overheidsmaatregel wou men misbruik en drugverslaving voorkomen. Maar er is verandering op komst.

Dhr. Vladimir Timochenko, (links in beeld), het hoofd van de Oekraïense staatsdienst, verantwoordelijk voor de controle op verdovende middelen, wees tijdens zijn deelname aan dit internationaal congres op de noodzaak van het herzien van deze wetgeving in functie van de palliatieve zorgverlening.

In het kader van de diverse werkateliers van dit congres intervenueerden wel 17 personaliteiten of deskundigen vanuit verschillende invalshoeken.

Zo was er Dr. Anna Sonkyna, een Russische pediater en oprichtster van een gemeenschap voor palliatieve zorgen aan kinderen in de streek van Moskou.

Zo intervenueerden de Oekraïense Kardinaal Lubomyr Husar van de Grieks-Katholieke Kerk en de Metropoliet Vladimir van de Oekraïense Orthodoxe kerk van het patriarchaat van Moskou.

De inbreng vanuit ons land werd verzekerd door Mevrouw H. Schapowal, verpleegster van Oekraïense herkomst en beroepshalve actief in de “palliatieve zorg” in ons land in de streek van Luik. Ze maakte ook deel uit van ons team van experts voor het colloquium in 2011. In het kader van het Belgisch atelier gaf Mevr. H. Schapowal uiteenzettingen over zeer praktische aspecten van palliatieve zorg, zoals de organisatie van de palliatieve thuiszorg, het verpleegkundig “palliatief dossier” en “coördinatiecahier” en over het gebruik van de pijnpomp Graseby, wat ze ook concreet illustreerde.

Dr. V. Knyazevich is de stuwende kracht achter de snelle ontwikkeling van de palliatieve sector. Er is trouwens al een nieuwe belangrijke bijeenkomst gepland voor oktober van dit jaar, meer bepaald rond palliatieve zorg in een dagcentrum en eventueel in de thuissituatie, waarbij Mevr. H. Schapowal alweer uitgenodigd is om actief te participeren.

Zo kunt u vaststellen hoe enige stimulans, wat inzet en goede samenwerking een dynamiek op verschillende niveaus kunnen teweegbrengen, waarmee men het lijden van terminale patiënten kan verzachten en het afscheid menswaardiger laten verlopen.

Met onze herhaalde dank aan wie, als vrijwilliger en expert, zijn medewerking heeft verleend aan de start van dit medisch project en van harte proficiat aan Mevr. H. Schapowal, die mij ook rapporteerde over dit internationaal congres.

Liliane. (13.1.2013)